Changes in Churches (TAMIL)
(கரோனா கட்டுரைத் தொடரில் 18ஆவது)

திருச்சபைகளில் திருத்தங்கள்

R. ஸ்டான்லி, 8 ஜூன் 2020

தொழுகைக்கூடங்களை 2020 ஜூன் 8 ஆகிய இன்று முதல் திறக்கலாம் என்று இந்திய அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. குருத்தோலை ஞாயிறு, கட்டளை வியாழன், பெரிய வெள்ளி, ஈஸ்டர் ஞாயிறு ஆகியவற்றிற்காய்க் கிறிஸ்தவர்கள் ஆயத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த லெந்து காலத்தில் மார்ச் 3ஆம் வாரம் ஆலயங்கள் மூடப்பட்டது மிகுந்த வேதனையளித்தது. அது முதல் 10 ஞாயிறு ஆராதனை களையும், வார நாட்கள் மற்றும் வாரயிறுதி நாட்களின் கூட்டங்களையும் கிறிஸ்தவ சமுதாயம் இழந்து விட்டது. இந்நிகழ்வுகளெல்லாம் தொலைக்காட்சிகளில் நடத்தப்பட்டாலும் அது திருப்திகரமான மாற்று என்று சொல்வதற்கில்லை.

கரோனா நோய்ப் பரவலினால் நமது சபை வாழ்க்கையில் தேவன் அனுமதித்துள்ள தாக்கத்தை நாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்? துன்புறுத்தப்படல், அரசியல் குழப்பம், கொள்ளை நோய்கள், இயற்கைப் பேரிடர் போன்றவை நிகழும்போதெல்லாம், கிறிஸ்தவர்களது தனி வாழ்விலும் கூட்டு வாழ்விலும் முன்னேற்றத்திற்கான மாற்றங்களே ஏற்பட்டுள்ளன. இதுதான் உலகச் சரித்திரத்திலும் சபைச் சரித்திரத்திலும் நாம் நெடுகவே காண்பது. படிப்பிக்கும் நோக்கமின்றித் தேவன் தமது பிள்ளைகளின் வாழ்வில் எதையும் அனுமதிப்பதில்லை (சங் 119:71; ரோ 8:28). நிலைமை மோசமாகிய பின்னரே அது முன்னேறும் என்பதே ஆக்கபூர்வமான மாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும் சூத்திரம். உலகெங்கிலும் காலாகாலமாய் அறிந்துகொள்ளப்படுவது இதுவே. இக்கட்டு வருவது நல்லதுதான்; அப்பொழுதுதான் கட்டாயம் மாற்றம் வரும்.

1963 மே மாதம் 6-மாத ஆன்மீகக் குழந்தையாயிருக்கும்போது முதன்முறையாகத் தேவன் என்னை பிரசங்கபீடம் ஏறச் செய்தார். அது விருதுநகரிலுள்ள புனித யோவான் CSI ஆலய ஞாயிறு ஆராதனை. நான் இறையியல் கல்லூரியில் பயிலாதவன் எனினும் கடந்த 55+ ஆண்டுகள் இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் ஏறியிறங்கிய பிரசங்கபீடங்கள் அதிகம் என்றே சொல்லவேண்டும். பிறப்பின்படி நான் ஒரு பாவி, மறுபிறப்பின்படி ஒரு கிறிஸ்தவன், பின்னணியின்படி ஆங்கிலிக்கன், அனுபவத்தின்படி பெந்தெகொஸ்தே, உபதேசத்தின்படி பைபிள் சார்ந்தவன். எந்தச் சபைப்பிரிவையும் சாராமலும், சபைப்பிரிவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டும் நிற்கும் எனது நிலையினால், புராதனச் சபைகள் மற்றும் சுயாதீனச் சபைகளிலும், அடிப்படைவாதிகள் மற்றும் இதவாதிகள் நடுவிலும், பெந்தெகொஸ்தேயினர் மற்றும் பெந்தெகொஸ்தேயல்லாதோர் வட்டாரங்களிலும், ஏன் ரோமன் கத்தோலிக்கர் நடுவிலும்கூட, எனக்கு ஏராளம் வாசல்கள் திறந்தன. இதனால், வெள்ளையர், கறுப்பர், மாநிறத்தார் மற்றும் மஞ்சளினத்தாரை அடக்கியுள்ள பல்வேறு சபைகள் மற்றும் சங்கங்களின் தலைவர்களோடு நெருங்கிப் பழகிப் பல காரியங் களைக் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. அடுத்த அழைப்பை விரும்பி ஒருபோதும் நான் பிரசங்கபீடத்தில் திருவசனத்தைக் கலப்படம் பண்ணவில்லை என்று உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

கடந்த 75 நாட்கள் ஊரடங்கின்போது பல்வேறு சபைகள் அதனை எவ்வாறு எதிர்கொண்டன என்று உன்னிப்பாய்க் கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன். வழக்கம்போல் எனது பகுத்தாய்வு பொருள் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. நான் தீர்க்கனும் அல்ல, தீர்க்கனின் மகனும் அல்ல, ஆனாலும் நான் சொல்வது, ''இந் நூற்றாண்டிற்கே புதிதான இந்நெருக்கடி ஒரு முன்ருசிதான்; அதிமோசம் இனிதான்'' (மத் 24:8). சபைகளின் குறைபாடுகளை இவ்வூரடங்கு வெளிக்கொண்டுவந்துள்ளது. நமது தோல்விகளிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளத் தவறினால், தோல்வியடையத்தான் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். ***''திருச்சபைகளில் திருத்தங்கள்''*** எனும் இக்கட்டுரை நாம் எப்பகுதிகளிலெல்லாம் மாறி, எதிர்காலத்தைத் திருமறைப் பாணியில் சந்திக்கலாம் என எடுத்துரைக்கிறது.

1. பைபிள் கல்லாமை (Biblical Illiteracy)

திருவசனம் கற்கும் பாடசாலைகளாகவே நமது சபைகள் திகழவேண்டும். திருமறையைத் திரிபறக் கற்றுக்கொள்வதற்காக 12-வயது சிறுவன் இயேசு திருமறைப் போதகர்களுடன் தேவாலயத்தில் மூன்று நாட்கள் செலவிட்டார் (லூக் 2:46). தமது இகவாழ்வின் முடிவில் அவர் சொன்னது: ''நான் தினமும்

-- 2

உங்கள் நடுவில் அமர்ந்து தேவாலயத்தில் உபதேசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தேன்'' (மத் 26:55ஆ; லூக் 19:47). திருச்சபையில் அனைத்துச் செயல்பாடுகளுக்கும் மேலாகத் தலையோங்கி நிற்கவேண்டியது திருவசனத்தைப் பிரசங்கித்தலும் உபதேசித்தலுமே. நடைமுறையில் சொன்னால், ஞாயிறு ஆராதனையில் குறைந்தது 50 சதவீத நேரம் திருவசனப் போதகத்திற்கே ஒதுக்கப்படவேண்டும் (நெகே 9:3). ஒரு கதையையும் சேர்த்து 20-நிமிடப் பிரசங்கங்கள் மட்டுமே கேட்கும் சபையார் வாரம் முழுவதும் பட்டினியால்தான் வாடுவர். அறிவிப்புகளுக்குத்தான், ஐயோ, எவ்வளவு நேரம்! காணிக்கை விபரங் களையும், கொடுத்தோர் பெயர்களையும் வாசிக்கும் துர்ப்பழக்கம் ஒழிக! வெளிப்படைத் தன்மைக்கான கணக்கொப்புவிப்புகளைத் தலைவர்கள் கூடுகையில் சமர்ப்பிக்கலாமே. சபைகளுக்கு இறைச் செய்தி களுடன் பவுலடியார் வரும்போது காணிக்கை சேகரிப்பு இருக்கக்கூடாது என்றுகூட அவர் சொன்னாரே (1 கொரி 16:1,2). சபையினரின் மனதையும் இதயத்தையும் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு திருவசனத்தால் நிரப்புங்கள். யோசேப்பின் காலத்து ஏழாண்டு செழிப்பு அடுத்து வரவிருந்த ஏழாண்டு பஞ்ச காலத்திற்கான ஆயத்தத்திற்காகவே (ஆதி 41:29,30).

ஊரடங்கு காலத்தில் பல்வேறு சபைகள் நடத்தும் ஆராதனைகளைப் பார்க்க அவ்வப்போது ஞாயிறு முற்பகல் வேளைகளில் தொலைக்காட்சியைப் பார்த்தேன். விசுவாசிகள் தாங்களாகவே, தனித்தும் குடும்பமாகவும், திருவசனத்தைப் படிப்பதும் அர்த்தப்படுத்துவதும் எப்படி என்று ஒரு பாஸ்டராவது சொல்லிக்கொடுக்காதது என்னை வெகுவாய்ப் புண்படுத்தியது. இக்காலக்கட்டத்தில்தான் பல்வேறு ஆராய்ச்சி வேதாகமங்களும், ஆராய்ச்சி நூல்களும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். இவை யெல்லாம் இப்பொழுது இணையதளங்களில் உண்டே! தாங்களாகவே திருமறையைக் கற்றுக்கொள்ளும் வழிமுறைகளைச் சபை மக்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தால் மட்டுமே, இதிலும் கடுமையான, நீண்ட ஊரடங்கு வந்தால் அதற்கு அவர்கள் போதுமான அளவு ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். எப்படி என்று தெரியாததாலேயே கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் வீட்டில் உட்கார்ந்து வேத ஆராய்ச்சி செய்வதில்லை. பிரிய பாஸ்டர்மாரே, உங்கள் விசுவாசிகள் யாவரையும் பெரோயர் போல மாற்றிடுங்கள்! (அப் 17:10,11). பள்ளிகளிலேயே அவர்களை வைத்திராமல் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்பிவையுங்கள்.

வார நாட்களில் நடக்கும் வேதபாட வகுப்புகளுக்கு அநேகர் வருவதில்லையென்று ஒருவர் சொல்வது எனது காதுகளில் விழுகிறது. அதற்குப் பரிகாரம் என்ன தெரியுமா? ஞாயிறு ஆராதனைக்குத்தானே மக்கள் கூட்டங்கூட்டமாய் வருகிறார்கள், அப்பொழுது அவர்களுக்குத் திடவுணவு கொடுத்துவிடுங்கள். இது எளிய தத்துவம் அன்றோ?

புராதனச் சபை ஆராதனைகளில், பழைய ஏற்பாட்டில் ஒன்று, புதிய ஏற்பாட்டில் ஒன்று என முதல் பாடம், இரண்டாம் பாடம் என்றெல்லாம் திருமறைப் பகுதிகள் வாசிக்கப்படும் பழக்கத்திற்காய்த் தேவனைத் துதிக்கிறேன். துர்ப்பாக்கியமாக, சுயாதீனச் சபைகளும் பெந்தெகொஸ்தே சபைகளும் காலம் போற்றும் இந்நற்பழக்கத்தை அடியோடு விட்டுவிட்டது துக்கம் (நெகே 8:1-3). குளிப்பாட்டிய தண்ணீரோடு பிள்ளையையும் தூக்கியெறிந்துவிட்டீர்களே! இப்பழக்கத்தை மறுபடியும் நமது ஆராத னைகளுக்குள் கொண்டுவரக் கேட்கிறேன். சத்தமாய் பைபிள் வாசிப்பது எப்படியென நமது வாலிபர் நங்கையர் கற்றுக்கொள்ளட்டும் (லூக் 4:16,20; 1 தீமோ 4:13). திரும்பத் திரும்பக் கேட்பதாலேயே விசுவாசம் வருகிறது, வளருகிறது (ரோ 10:17). ஓரிரு சங்கீதங்களை மாறி மாறி வாசித்தால் அது தொழு கையை அர்த்தம் நிறைவுள்ளதாக்கும்.

2. சபைகளில் உள்வீட்டுச் சண்டைகள் (Congregational Infightings)

கிறிஸ்துவும் சிலுவையும் செய்யாததைக் கரோனா நோய்க்கிருமி செய்துவிட்டது! நம்மெல்லாரையும் ஒன்று சேர்த்து ஆலயங்களுக்கு வெளியேற்றிக் கதவடைத்துவிட்டது. நம்மனைவரையும் ஒருவிதப் பயத்திற்குள்ளும் எச்சரிப்புக்குள்ளும் கொண்டுவந்து நிறுத்திவிட்டது. கமிட்டி அங்கத்தினர்களின் போர்க்களம் மூடப்பட்டதற்காய், தேவா, உமக்கு நன்றி! உடன் சபையாரை முறைத்துப் பார்ப்பது இரு மாதங்களுக்கு மேல் இல்லாதிருப்பது என்னே ஆனந்தம்! பெருமையான பார்வைக்கு இடமில்லாது போயிற்று! தனவான்கள்-தரித்திரர் பாகுபாடு இப்போதைக்காவது காணாமற்போயிற்று (யாக் 2:1-4). உடையலங்கார நடையெல்லாம் எங்கே? அடுத்த ஞாயிறு நீங்கள் ஆலயம் சென்றாலும், இருக்கைகளில் உட்கார்ந்துகொண்டு கிசுகிசு கதை பேசுவதைத் தனிமனித இடைவெளி தடுத்துவிட்டது! துர்நாற்ற வாய்களை முகக்கவசம் அடைத்துவிட்டது! மாய்மாலக் கைகுலுக்கலுக்கோ, வறட்டுப் புன்முறுவலுக்கோ இனி வழியில்லை (எரே 9:8). மக்களை ஒன்றுசேரப்பண்ணுவதில் கொடூரச் சூழல்களுக்கு நிகரில்லை!

-- 3

நண்பரே, தமது மக்களின் ஒருமனமின்மை போன்று இறையுள்ளத்தைக் கவலைப்படுத்துவது ஒன்றுமில்லை; அப்படியே, அவர்களது ஒருமனம் போன்று அதனைக் களிப்பாக்குவதும் எதுவுமில்லை. தமது பிரதான ஆசாரிய ஜெபத்தில் பிதாவுக்குமுன் இயேசு தமது இதய பாரத்தைக் கொட்டினார் (யோ 17:20,21). நாம் தொழுதுகொள்ளும் ''ஒரே தேவன்'' என்பவரே நம்மெல்லாருக்கும் ''தந்தையானவர்'' என்பதை நாம் இன்னும் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளவில்லை (1 கொரி 8:6; எபே 4:6). நமது உடன் கிறிஸ்தோருடனுள்ள அன்புக் குறைவு அவர்களை ஒன்றுவிட்ட சகோதர சகோதரிகளாகவே பாவிக்கச் செய்கிறது. ''தேவன்'' என்பதையும் ''பிதா'' என்பதையும் சேர்த்துப் பேசும் வசனப் பகுதிகள் நிறையவுண்டு (யோ 6:27; 8:41; ரோ 15:5; கலா 1:1,4; எபே 1:2; 1 தெச 1:1; 2 தீமோ 1:2; முதலியன.) லோத்துவுக்கும் தனக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சச்சரவை எளிய, அன்பான, வார்த்தைகளால் ஆபிரகாம் தீர்த்துவைத்தார்: ''நாம் சகோதரர்!'' (ஆதி 13:8). இனவெறியினால் அமெரிக்கா பற்றியெரிந்துகொண்டிருக் கிறது. தென்னிந்தியச் சபைகள் தங்களது ஜாதி வெறியைப் புதைத்தால்தான் தேவனது இதயம் குளிரும்.

ஊரடங்குக்குப் பின்னர் நமது முதல் ஞாயிறு ஆராதனை ஜூன் 14 அன்று நடைபெறவிருக்கிறது. ஆளுங்கட்சி மற்றும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களைக் கூட்டி சனிக்கிழமையன்று ஒப்புரவாகுதல் கூட்டம் (Reconciliation Meet) ஒன்று நடத்தும்படிச் சபை ஆயர்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறேன். இது காரியங்களைச் சரிசெய்வதற்கான விவாதத்திற்காய் அல்ல. மாறாக, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் அதை ஒரு ஜெப வேளையாய் எடுத்துக்கொண்டு, பிறருக்கு விரோதமான கசப்புணர்வு மற்றும் பகையுணர்வை, அமைதியாய் அல்லது சத்தமாய், தேவனுக்குமுன் அறிக்கையிடப் பயன்படுத்தவேண்டும். கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம்; ஆனால் அவை பிரிவினையை விளைவிக்கக்கூடாது. ''உடன்பாடு இல்லாதிருக்க உடன்பாடு இருக்கட்டும்'' (Agree-to-Disagree) என்பதே சபைத் தலைமைத்துவ ஒருமனப்பாட்டிற்கு வழிவகுக்கும் இரகசியம். இருதிறத்தார்களுக்கிடையே ஆயர்கள் ஒருபுறச்சாய்வுடன் செயல்பட்டிருந்தால் அதிலிருந்து மனந்திரும்பவேண்டும். ஆலயத்திற்குள் நுழையுமுன் கை கால் கழுவவேண்டும் என்று அரசு கூறியிருக்கிறது. பகைமையினால் இரத்தக்கறை படிந்துள்ள நமது கரங்களைக் கழுவிடுவோம் (ஏசா 1:15,16; 1 யோ 3:15). சபைகளில் நடந்த தேர்தலுக்குமுன் அடுத்தவர் களைக் குறைகூறுவதற்காய் வீடுவீடாய்ப் படியேறிய கால்களைக் கழுவுவோம் (நீதி 6:18; ஏசா 59:7).

சபையிலுள்ள பெண்மணிகளுக்கு ஒரு வார்த்தை: சபையைக் கட்டியெழுப்ப உங்களுக்கு நிறைய ஞானம் உண்டு; அதனைத் தட்டித்தகர்க்கவும் உங்களுக்கு நிறைய பலம் உண்டு (நீதி 14:1). உங்களைப் ''பலவீனப் பாத்திரங்கள்'' என்றழைக்கிறார் அப்போஸ்தலன் பேதுரு (1 பேது 3:7). ஆனால் ஆடவரை எளிதில் மாற்றிவிடும் திறமையும் உங்களுக்குண்டு (ஆதி 3:6,12). எயோதியாள், சிந்திக்கேயாள் ஆகிய இரு சகோதரிகளுக்கும் இடையிலுள்ள பிரச்னையைத் தீர்த்துவைக்க மூன்றாம் நபர் ஒருவர் தேவைப்பட்டார் (பிலி 4:2,3). பிரிஸ்கில்லாள், திரிபேனாள் மற்றும் பெர்சியாள் போன்ற தேவ பக்தியுள்ள அக்காமார், அம்மாமார், பாட்டிமார் நமது சபைகளில் சமாதானம்பண்ணுகிறவர்களாய்ச் செயல்பட வேண்டும் (ரோ 16:3,12). பெண்களைத் தலைமையாய்க் கொண்டுள்ள பல நாடுகள் இந்நோய்ப் பரவலை அதிசீக்கிரம் கட்டுக்குள் கொண்டுவந்து, பொருளாதாரப் பாதிப்பையும் விரைவில் மேற் கொண்டுள்ளன. இதோ அத்தலைவிகள்: Sanna Marin (34), பின்லாந்து; Angela Merkel, ஜெர்மனி; Katrin Jakobsdottir, ஐஸ்லாந்து; Mette Frederiksen, டென்மார்க்; Jacinda Andern, நியூசிலாந்து; Tsai Ing-wen, தாய்வான்.

3. தலைமைத்துவச் சவால்கள் (Leadership Challenges)

சபை மேய்ப்பர்கள் தங்களைத் தற்பரிசோதனை செய்துகொள்ளவும், அவசரப்படாமல் திருமறையைத் தியானிக்கவும், மன்றாட்டு ஜெபத்தில் தரித்திருக்கவும், குடும்பத்துடன் நன்கு ஐக்கியப்படவும் அவர்களுக்கு நிறைய நேரத்தை இந்த ஊரடங்கு காலம் தந்திருக்கிறது என்பது நிச்சயம். உடலிலும், மனதிலும், ஆன்மீகத்திலும் புத்துணர்வு பெற்றுக்கொள்ளப் போதுமான ஓய்வெடுக்கவும் நல்ல வாய்ப்பு நமக்குக் கிட்டியது. புது வல்லமையோடும் உற்சாகத்தோடும் நமது சபைகளுக்குப் பணியாற்றத் தெம்படைந்துள்ளோம். நம்மில் பலரும் எரிந்துபோகும் நிலையிலிருந்தபோது, இவ்வூரடங்கினால் தேவன் நமக்கு இரங்கி நம்மைக் காத்துக்கொண்டார். இது வேறு தோற்றத்தில் வந்த ஆசீர்வாதம் என்றே சொல்லவேண்டும். பாஸ்டர்மாருக்கு எதிர்காலம் இதுவரையில்லாத அளவு சவால் நிறைந்ததாயிருக்கும். நீங்கள் செய்யவேண்டிய ஒரு சில காரியங்களை மட்டும் இங்கு பகிர்ந்துகொள்கிறேன் —

(அ) உங்கள் ஜெப அறையில் தேவன் உங்களோடு பேசும்வரை அவரது பிரசன்னத்தில் காத்திருங்கள் (மத் 10:27). கர்த்தரிடமிருந்து திட்டமான வார்த்தை பெறுவதற்குமுன் பிரசங்கபீடம் ஏறுவது குற்றம். பிரசங்க ஆயத்தத்தில் கவலையீனம் என்பது சபையாரை அவமதிப்பதாகும். நிர்வாகப் பொறுப்புகளைச் சாக்குப்போக்காய்க் காட்டவேண்டாம். விதவைகளைப் பராமரிப்பது கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படைக் கடமைதான். எபிரெய விதவைகளுக்கும் கிரேக்க விதவைகளுக்கும் இடையில் உணவு வழங்குவதில் பாரபட்சம் என்ற குற்றச்சாட்டு எழுந்தபோது, அப்போஸ்தலர்கள் உடனே அப்பொறுப்பைத் தங்கள் தலைமீது போட்டுக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் தங்களை *‘‘இறைவேண்டலுக்கும் இறைவார்த்தைப் பணிக்கும்’’* முழுவதுமாய் அர்ப்பணித்துக்கொள்ளும்படி, விதவைகள் பொறுப்பை உண்மையுள்ள எழுவர் வசம் விவேகமாய் விட்டுவிட்டனர் (அப் 6:1-4). அப்போஸ்தலரைவிட நாம் அறிவாளிகளோ? பாஸ்டர் ஐயா அவர்களே, உங்கள் பிரசங்கம் சோகை பிடித்ததாகவும், அரைத்த மாவையே அரைப்பதாகவும் மாறத் துவங்கினால் உங்களை உலுக்கவேண்டிய பொறுப்பு உங்கள் சபையிலுள்ள மூப்பர்களுக்கும் முதிர்ச்சியடைந்த உறுப்பினர்களுக்கும் உண்டு.

(ஆ) உங்கள் சபையிலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினரின் குடும்பத்திற்காகவும் பெயர் சொல்லிக் கிரமமாய் ஜெபியுங்கள். அங்கத்தினர் எண்ணிக்கை அதிகம் என்றால், பட்டியலை உடன் மேய்ப்பர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள். தனது ஆடுகளை நன்கு அறியாதவன் ‘‘நல்ல மேய்ப்பன்’’ அல்லவே (யோ 10:14). அவன் ஒரு ‘‘கூலிக்காரன்தான்’’ (வச 12,13). சபைகளுக்காய்த் திருத்தொண்டன் பவுல் ஏறெடுத்த ஜெபங்களை மனனம் செய்து அவற்றை முழங்காலில் கண்ணீருடன் தவறாது திருவடிகளில் கொட்டுங்கள் (எபே 1:15-23; கொலோ 1:9-11). ஜெபிக்கும் மேய்ப்பர்தான் ஜெபிக்கும் மக்களை எழுப்புவர். உங்கள் குடும்பத்தினரோ சபையாரோ உங்களைத் தொடர்புகொள்ள முடியாத ஜெப நேரங்களைக் குறியுங்கள். ஜெப அறைக்குள் நுழையும்போது கைபேசியை எடுத்துச்செல்லாதேயுங்கள் (மத் 6:6). ஆன்மீக அனல் தணியவே கூடாது. எல்லா வைபவங்களுக்கும் நேரம் கொடுக்காதீர்கள். அதிமுக்கியமானவற்றில் மட்டும் பங்குபெறுங்கள். பணம் திரட்டும் குழுக்களோடு வீடு வீடாய்ச் சென்றால் உங்களது உயரிய அழைப்பிலிருந்து இறங்குகிறீர்கள் என்றுதான் நான் சொல்லுவேன்.

(இ) உள்ளூரிலுள்ள மற்ற ஆயர்களுடன் அவ்வப்போது பேசி நட்புறவு கொள்ளுங்கள். வரும் நாட்களில் ஒருவருக்கொருவர் நாம் அதிகம் தேவைப்படுவோம். இன்றைய அரசு நம்மைக் கழுகுக் கண்களுடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் கற்றுக்கொள்வோம்; ஒருவருக்காய் ஒருவர் ஜெபிப்போம். நமது எதிரி மற்ற சபைப்பிரிவுகள் அல்ல; சாத்தான்தான் நம்மெல்லாருக்கும் பொதுவான எதிரி. ஒவ்வொரு சபைப்பிரிவுக்கும் பலங்களும் உண்டு, பலக்குறைவுகளும் உண்டு. எல்லாப் பக்கங்களிலும் நமக்குப் போராட்டங்கள் நிறைந்துள்ள இக்காலத்தில், தனது சகோதரன் அபிசாயிடம் யோவாப் செய்துகொண்ட உடன்பாடுதான் நாம் பின்பற்றவேண்டிய தலைசிறந்த மாதிரி (1 நாளா 19:12). மற்ற ஆயர்களுடன் நீங்கள் ஐக்கியம் வைத்துக்கொள்வது உங்களது ஆன்மீக ஆரோக்கியத்திற்குக் கைகொடுக்கும்; மனத்தளர்வு வராது காக்கும். உங்களூரில் மாதந்தோறும் நடக்கும் ஆயர் கூடுகைகளில் தவறாது பங்குபெறுங்கள். குடும்பத்துடன் செலவிடவேண்டிய தரமான நேரத்தையும் எதற்காகவும் பலியாக்காதீர்கள்.

(ஈ) 65 வயதுக்கு மேற்பட்டோரும் 10 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்டோரும் தொழுகைத்தலங்களுக்குள் செல்லக்கூடாது என்பது ஊரடங்குத் தளர்வுக் கட்டுப்பாடுகளில் ஒன்று. ஆலய வளாகத்திலேயே தங்கியிருக்கும் வயதான ஆயர்கள் மாற்று ஒழுங்குகள் செய்ய அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். இக்கட்டுப்பாடுகளெல்லாம் பரலோகமே அனுப்பிவைப்பவை என்றே நினைக்கத் தோன்றுகிறது! அடுத்த வரிசையினரையும் இளைஞரையும் முன்னுக்குக் கொண்டுவர வயதான பாஸ்டர்மாருக்கு என்னே வாய்ப்பு! அல்லேலூயா! நீங்கள் ஒரு சுயாதீன அல்லது பெந்தெகொஸ்தே சபையின் மேய்ப்பராயிருந்தால் உங்கள் சபையில் முதிர்ச்சியும் அனுபவமும் மிகுந்த நெடுங்கால உறுப்பினர்களை ஓரங்கட்டிவிட்டு உங்கள் மகனையே தலைமைப் பொறுப்புக்குக் கொண்டுவரத் துடிக்காதீர்கள். வாரிசு அரசியல் என்பது புதிய ஏற்பாட்டு முறையல்ல. தீமோத்தேயுவும் தீத்துவும் பவுலுக்கு இரத்த உறவினர் அல்ல. பவுலடியார் சுத்தமான யூதன். தீமோத்தேயு அரை யூதன்; ஏனெனில் அவனது தாய் யூதப் பெண், தகப்பன் கிரேக்கன் (அப் 16:1). தீத்துவோ யூத குலத்தையே சேராதவன் (கலா 2:3). இவ்விரு வாலிபரும் ‘‘முதிர்வயதுள்ள’’ பவுலுக்கு ‘‘விசுவாசத்தில்தான்’’ குமாரர் (1 தீமோ 1:2; தீத்து 1:1; பிலே 8). நமது சபைகளில்

-- 5

செத்தவைகளும் செத்தைகளும் குவிந்துகிடக்கின்றன. இவற்றை வெளியே அகற்ற வாலிபர் தேவை (அப் 5:6,9,10). அவர்கள் வேகமாய்ச் செயல்படுவர்! கானானுக்குள் நுழைவதை மோசேக்கு தேவன் ரத்து செய்தபோது அவர் மறுவார்த்தை பேசாது இறைச்சித்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் உடனே செய்தது, அடுத்த தலைவன் வேண்டி ''ஜெபம்'' (எண் 27:15-17). கர்த்தரிடமிருந்து வந்த உடனடிப் பதில், யோசுவா எனும் ''வாலிபன்'' (வச 18; யாத் 33:11). லேவி கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர் மோசே; எப்பிராயீம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர் யோசுவா (யாத் 2:1,2; 6:19,20; எண் 13:8).

சபைத் தலைமைத்துவத்தில் செய்யப்படவேண்டிய மாற்றங்கள் இன்னும் பலவுண்டு; அதனை இக்கட்டுரையில் அடக்க முடியாது.

4. வெற்றுச் சடங்காச்சாரங்கள் (Empty Ritualism)

ஆலயங்கள் மூடப்பட்டதையடுத்து, தொலைக்காட்சி ஆராதனைகள் நடத்திய மேய்ப்பர்கள் தங்கள் சபையாரை வீட்டிலேயே குடும்ப ஜெபம், குடும்பத் தொழுகை மற்றும் குடும்பத் தியானம் செய்யும்படி ஊக்குவித்தனர். அபாரம்! குடும்பமாக அப்பம் பிட்கவும் ஊக்குவிக்காதது ஏனோ?எதற்குப் பயந்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. மக்கள்மீது பிடிப்பு போய்விடுமே என்ற அச்சமோ? ஆதிச்சபையில் ''வீடுகள் தோறும்'' விசுவாசிகள் அப்பம் பிட்கவில்லையோ? (அப் 2:46). 3000 விசுவாசிகளுக்கு 12 அப்போஸ் தலர் திருவிருந்து நடத்தியிருப்பது சாத்தியமா? (வச 41). தலா 250 விசுவாசிகள் கூடக்கூடிய அறைகள் எந்த வீட்டில் இருந்திருக்கும்? புதிய ஏற்பாட்டின் இந்த எளிமையை நாம் எங்கே அடகுவைத்தோம்? ஊரடங்கு காலத்தின்போது வீடுகளில் குடும்பமாக அப்பம் பிட்குதலை நீங்கள் ஊக்குவித்திராவிடில், விசுவாசிகள் ''விரும்பியபோதெல்லாம்'' கர்த்தர் வருமளவும் அவரது மரணத்தை அறிவிப்பதற்காய், அவரை இச்செயல்பாட்டின் மூலம் சிறப்பாய் ''நினைவுகூரும்'' சிலாக்கியத்தை நீங்கள் அவர் களிடமிருந்து பறித்துவிட்டீர்கள் என்றே பொருள் (1 கொரி 11:24-26). ''திருமறைத் தியானம், ஐக்கியம், ஜெபங்கள்'' ஆகியவை போலவே ''அப்பம் பிட்குதலும்'' சம முக்கியத்துவம் பெற்றது. இந்நான்கு ஆன்மீகப் பயிற்சிகளிலும் நாம் ''உறுதியாய் (இடைவிடாது) தரித்திருக்கவேண்டும்'' (அப் 2:42).

''கொடுப்பது'' மற்றும் ''வாங்குவது'' என்பது அப்பம் பிட்குதலுக்குப் புதிய ஏற்பாடு போதிக்கும் ஒழுங்குமுறை அல்ல. அப்பம் மற்றும் ரசம் எனும் அடையாளச் சின்னங்கள் தமது ''சொந்த'' உடலையும், தமது ''சொந்த'' உதிரத்தையும் குறிப்பிட்டதாலேயே, இயேசு அவற்றைக் ''கொடுத்தார்'' (மத் 26:26-28; 1 கொரி 11:23-25). சபையாருக்காய்ச் சிலுவையில் அறையப்படாத எந்தப் பாஸ்டரும் இந்த இடத்தை எடுக்க முடியாது (1 கொரி 1:13). அது ஒரு ''பந்தி,'' ''பிரசாதம்'' அல்ல. அது ''நாம்'' பிட்கும் அப்பம்; அது ''நாம்'' ஆசீர்வதிக்கும் பாத்திரம் (10:16,17). இயேசுதாமே பாத்திரத்தைத் தமது சீடரிடம் கொடுக்கும்போது சொன்னது: ''இதை நீங்கள் வாங்கி, உங்களுக்குள் பங்கிட்டுக்கொள்ளுங்கள்'' (லூக் 22:17). சாமி வரங்கொடுத்தாலும் பூசாரி கொடுக்கமாட்டானாம்! மட்டுமல்ல, நமக்குப் ''பீடம்'' (altar) கிடையாது; மேசை (table) மட்டுமே உண்டு (லூக் 22:21,30; 1 கொரி 10:21). பெயர் சொல்லப்படாத ஒருவரது வீட்டிலேயே இயேசு தமது சீடருடன் பஸ்கா புசித்து, ''கர்த்தரது பந்தி'' என்பதனை நியமித்தார் (மத் 26:18-20; மாற் 14:13-17). அப்பம் பிட்குதலில் ஆச்சாரமே இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே ஆண்டவர் இந்த எளியச் சூழலைத் தெரிந்தெடுத்தார். இந்த வரிகளையெல்லாம் எழுதுவதால் நான் குளவிக்கூட்டைக் கலைக்கிறேன் என்பது எனக்குத் தெரியும்! இதனால் எனக்கு நண்பர்கள் குறைவர்; எதிரிகள் பெருகுவர்! (கலா 4:16).

கர்த்தரது பந்தி குறித்து ஏராளம் கேள்விகள் உண்டு. முதலாவது அப்பமா, ரசமா? (லூக் 22:17-19; 1 கொரி 10:16). கோதுமை ரொட்டியா, அரிசி இட்லியா? திராட்சை ரசமா, மாம்பழ ரசமா? தினந்தோறுமா, வாரந்தோறுமா, மாதந்தோறுமா? (அப் 2:46; 20:7). ''இராப்''போஜனம் காலையிலா, மதியத்திலா, மாலையிலா? இப்படிப் பல! *''திருமறைப்பாணியில் திருவிருந்து'' (Biblical Breadbreaking)* என்றொரு விரிவான கட்டுரையில் இவற்றை விவாதிக்க விரும்புகிறேன். இப்போதைக்கு, இதோ சில எளிய வழிமுறைகள். ஆலயங்கள் திறக்கப்பட்டாலும் திருவிருந்து வேண்டாமென்று அரசு அறிவுறுத்தியுள்ளது. இவ்விதக் கட்டுப்பாடுகள் முற்றிலும் நீக்கப்படும்வரை, கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு குடும்பமாக, அல்லது சில குடும்பங்கள் சேர்ந்து ''வீட்டுச் சபையாக'' (House Church) வீடுகளிலேயே அப்பம் பிட்கலாம்.

-- 6

பங்கேற்போர் மறுபடி பிறந்திருக்கவேண்டும். (எனது இணையதளத்தில் மார்ச் 23இல் அனுப்பப்பட்ட Online Letter 119உடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள *''வீட்டுச் சபைகள்''* என்ற கட்டுரையை வாசியுங்கள்). அப்பத்தையும் பாத்திரத்தையும் ஆசீர்வதித்தபின், உங்களுக்குள் அவற்றைக் கடத்திப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். சபைகளில் திருவிருந்து நடத்தப்படுவது தொடங்கிய பின்னர், இந்த அடையாளச் சின்னங்களை பாஸ்டர் ஆசீர்வதித்து மூப்பர்கள் மூலம் அவற்றைச் சபையார் இருக்கைகளுக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். ஒவ்வொருவரும் ஒரு சிறு துண்டையும், ரசக் குப்பியையும் எடுத்துக்கொண்ட பின்னர், ''இப்பொழுது கர்த்தரை நினைவுகூர்ந்து நாமெல்லாரும் ஒன்றுபோல் புசிப்போம், குடிப்போம்'' என்று பாஸ்டர் சொல்லலாம். 1000 பேரடங்கிய சபையாயிருந்தாலும் எல்லாம் பத்து நிமிடங்களில் முடிந்து விடும்! ஆயரையும் சேர்த்து, அனைத்து விசுவாசிகளும் உடன் ஆசாரியர்களே (1 பேது 2:9; யாத் 19:6; வெளி 1:6; 5:10). 2017 மார்ச் மாதம் திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்தின் (Protestant Reformation) 500ஆம் ஆண்டு நிறைவின்போது நான் வெளியிட்ட *''நான் நிற்கும் கன்மலை'' (Here I Stand!)* எனும் 64-பக்கக் குறுநூலைக் கட்டாயம் வாசியுங்கள்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் சபை உதறித் தள்ளவேண்டிய அர்த்தமற்ற சடங்குகள் இன்னும் ஏராளம் உண்டு. தேவனுக்குமுன் நமது பயபக்தியைச் சடங்குகள் ஆழப்படுத்துவதில்லை; நம்மை அவருக்கு நெருக்கமாகவும் கொண்டுவருவதில்லை; நம்மை மதவாதிகளாய் மாற்றும், அவ்வளவுதான். கிறிஸ்தவமோ ஒரு மதம் *அல்லவே.* ஆன்மீகத்தைவிட (spirituality) ஆச்சாரமே (ceremonialism) அதிகரித்துவிட்டதுதான் சபையின் சோகநிலை. உப்பானது உப்புத்தன்மையை இழந்த பின்னரும் வெண்மை ''நிறம்'' இருக்கும், படிக ''வடிவம்'' இருக்கும், தோற்றத்தில் ''மினுக்கம்'' இருக்கும், ஆனால் ''குணம்'' இருக்காது. இதுவே நம்மையும் பிறரையும் ஏமாற்றும் நமது பரிதாப நிலை!

5. தளரும் தானதர்மம் (Deadened Charity)

கரோனா நோய்த்தொற்றுப் பரவலால் சரிந்துள்ள பொருளாதாரம் சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தினரையே வெகுவாய்ப் பாதித்துள்ளது. எவ்வித இக்கட்டான காலத்திலும் நடப்பது இதுவே. நசுங்கிக் கிடப்போருக்கு உதவ அரசும் அரசு சாரா சேவை நிறுவனங்களும் நன்கொடைகள் கேட்டு நிற்கின்றன. கோடீஸ்வரர்கள், தொழிலதிபர்கள், ஜமீன்தார்கள், நடிகர்கள் போன்ற வசதிபடைத்தோர் ஏராளம் கொடுத்துக்கொண்டிருக் கின்றனர். இதற்காய்த் தேவனைத் துதிப்போம். ஆனாலும், தானதர்மம் என்று வரும்போது திருச்சபைதான் முதலிடம் எடுக்கவேண்டும்; ஏனெனில் நமது தேவன்தான் ஏழைகளின் தேவன். ஏதோவொரு வகையில் ஒவ்வொரு சபையும் தானதர்மம் செய்துவருகிறது. ஆனாலும் பைபிளில் போதிக்கப்பட்டுள்ள தேவனது எதிர்பார்ப்பை நாம் கொஞ்சமும் எட்டவில்லை.

நமது சபை பட்ஜெட்டில் தானதர்மம்தான் முதலிடம் பெறவேண்டும். தரித்திரருக்கு 50 சதவீதம் கொடுத்துவிடத் திருமுழுக்கினன் யோவான் வலியுறுத்தினார் (லூக் 3:10,11). தனது சொத்து அனைத்திலும் 50 சதவீதத்தை எளியவருக்குக் கொடுத்துவிடச் சகேயு வாக்களித்தபோது இயேசு அகமகிழ்ந்தார் (19:8,9). செல்வந்தனாகிய வாலிபன் ஒருவனிடம் அவனது உடைமைகள் யாவற்றையும் விற்று 100 சதவீதத்தையும் தரித்திரருக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தம்மைப் பின்பற்றிவர இயேசு கூறினார் (18:22). முதல் தலைமுறைக் கிறிஸ்தவர்கள் தங்களது நிலபுலன்களையும் உடைமைகளையும் விற்றுக் கிடைத்த பணத்தில் 100 சதவீதத்தையும் இல்லாதோரோடு பகிர்ந்துகொள்ளக் கொண்டுவந்தனர். பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்திற்கான மறுக்கமுடியா அடையாளமாய் அவர்களிடம் காணப்பட்டது இதுவே (அப் 2:4,45). ''கொடிய உபத்திரவத்தில்'' இருந்த மக்கெதோனியச் சபைகளது ''மிகுந்த உதாரத்துவத்தையும்,'' தங்களது ''திறனுக்கு மிஞ்சி'' அவர்கள் கொடுத்ததையும் பவுலடியார் புகழ்ந்து பேசினார் (2 கொரி 8:1-3). திருவிவிலியத்தில் உள்ள இவ்வித அறிவுறுத்தல்கள் மற்றும் எடுத்துக் காட்டுகளைக் கவனிக்குங்கால், ஒவ்வொரு சபையும் தனது மொத்த வருமானத்தில் 50 சதவீதத்தை ஏழை எளியோருக்கென ஒதுக்கிவிட்டாலும் அது குறைவுதான்! கரோனா நச்சுக்கிருமி யினால் தேவன் நம்மைச் சிட்சித்த பின்னரும் தங்களது செலவுக் காரியங்களில் இம்மாற்றத்தைக் கொண்டுவராத சபையைப் பார்த்து இயேசு கண்ணீர் விடுவார்.

நமது அனாதை இல்லங்களுக்கு அமெரிக்காவும் ஜெர்மனியும் உதவி செய்யத் தேவையில்லை. இந்தியக் கிறிஸ்தவக் குடும்பம் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அனாதைக் குழந்தையைத் தாங்கும்

-- 7

பொறுப்பெடுத்துக்கொண்டால் ஆதரவு தேவைப்படும் அனாதைகள் இல்லாது போவர்! இதே தத்துவத்தைத் திக்கற்றோர், மனவளர்ச்சி குன்றியோர், மாற்றுத் திறனாளிகள், மற்றும் இவர்கள் போன்றோரைப் பராமரித்து வரும் இல்லங்களுக்கும் செயல்படுத்தலாம். நம்மைவிட ஏழ்மையிலிருக்கும் நாடுகளுக்கும் நாம் உதவி அனுப்பலாம். பெற்றுக்கொள்வதைவிடக் கொடுத்துவிடுவதுதானே பேராசீர் வாதம்? (அப் 20:35ஆ). ஒவ்வொரு ஞாயிறு ஆராதனை முடிவிலும் ஆலய வாசலில் காத்திருக்கும் பிச்சைக்கார சகோதர சகோதரிகளுக்கு வயிறார உணவளியுங்கள். அவர்களுக்கு நற்செய்தியும் அறிவித்து மகிழ்வித்து அனுப்பிவையுங்கள். சபை விருந்துகளில் முதலாவது இரப்போரும் இல்லமற்றோரும் சாப்பிடட்டும். மிஞ்சியதைச் சபையாராகிய நாம் பகிர்ந்துண்ணலாம். நமது கொழுப்புச் சத்தும் (cholesterol) சர்க்கரைச் சத்தும் (sugar) குறையும்! நான் சொல்லுவது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாததாய்த் தெரிந்தால், தம்மை விருந்துக்கு அழைத்த ஒருவனிடம் இயேசு கூறியதை வாசித்துப் பாருங்கள் (லூக் 14:12-14).

TV ஆராதனைகளில் பிரசங்கிக்க எழுந்து ஒரு வசனம்கூட சொல்லுவதற்குமுன் தசமபாகம் மற்றும் காணிக்கை குறித்துப் பாஸ்டர்மார் பேசுவது குமட்டுகிறது! காசேதான் கடவுளாடா? எப்பொழுதுதான் கிறிஸ்தவம் இவ்வளவு பின்மாற்றமடைந்து வணிகமயமானதோ? தசமபாகம் என்பது கட்டாயம் என்று புதிய ஏற்பாட்டில் போதிக்கப்படவில்லை; ஆனால் அது ஆரோக்கியமான பழக்கம் (2 கொரி 9:5,7). இப்படியிருக்க, தசமபாகம் ''எங்கு'' செல்லவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தல்கள் கிடையாது. தசமபாகத்தை வலியுறுத்துவதற்காய் அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்படும் திருவசனம், மல்கியா 3:10, ''எனது ஆலயத்தில் ஆகாரம் இருக்கும்படி உங்கள் தசமபாகங்களையெல்லாம் பண்டகசாலைக்குக் கொண்டுவாருங்கள்.'' ஆகாரம் இல்லாத ''நிலமற்ற லேவியர், பரதேசிகள், திக்கற்றோர், விதவைகள்'' ஆகியோருக்காகத்தான் இச்சேமிப்பு; ஏனெனில் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வருமானம் கிடையாது (உபா 14:28,29). எளியோருக்குக் கொடுப்பது எம்பெருமானுக்குக் கடனளிப்பதாம் (நீதி 19:17). பழைய ஏற்பாட்டு யூதனே பத்திலொன்றைத் தேவனுக்குக் கொடுப்பானானால், ''மேலான'' உடன்படிக்கையின் கீழிருக்கும் கிறிஸ்தவன் அவனை எவ்வளவாய் மிஞ்சவேண்டும்! (எபி 7:22; 8:6). உங்களது உள்ளூர்ச் சபையைத் தாங்கிய பின்னர், பணத்தை எளியோருக்கும் உங்களுக்குப் பிரியமான ஊழியங்களுக்கும் பகிர்ந்தளியுங்கள். *''உற்சாகமாய்க் கொடுக்கிறவனிடம் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார்''* — இது தானதர்மம் குறித்துப் பேசியபோது அப்போஸ்தலன் பவுலின் கூற்று (2 கொரி 9:1,7,9). நாமோ நமது பீடங்களை ஜோடிக்கவும், தரைகளுக்கு விரிப்பு போடவும், சபையார் இருக்கைகளுக்கு மெத்தை தைக்கவும், சுவர்களுக்கு நிறம் மாற்றவும், ஆலயத்திற்குக் குளிர் வசதி செய்யவும் பணம் திரட்டவே இவ்வசனத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம்; ஒழுக்கு வீட்டிலிருப்போருக்குக் கூரை போட்டுத்தரமாட்டோம், குளிரில் நடுங்குவோருக்குக் கம்பளம் கொடுக்கமாட்டோம்; என்னடா கிறிஸ்தவம் இது? நான்கு ஆராதனைகளில் ஒன்றிலாவது தானதர்மம் குறித்துப் பிரசங்கிக்குமாறு சபைப் போதகர்களை வருந்திக் கேட்கிறேன். உங்கள் உடன் மூப்பர்கள் மற்றும் மூத்த சகோதர சகோதரிகளைக் கூட்டி, ஆக்கபூர்வமான செயல்பாடுகளைத் திட்டமிடுங்கள். தானதர்மம் எப்பொழுதுமே சபை மூலமாகவே மக்களுக்குச் சென்றடையவேண்டும் என்பதும் கட்டாயமல்ல. உங்கள் வீட்டு வாசலில் கிடக்கும் லாசருக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பொறுப்பு உங்களுடையதே (லூக் 16:20). காயப்பட்டோர், கவனிப்பாரற்றோர், கதறுவோர் போன்றோருக்கு ஒரு நல்ல சமாரியனாய் நேரடி உதவி செய்யுங்கள் (10:30-35). தனது சொந்தச் செலவில் நாதியற்ற விதவைகளுக்கு ஆடைகள் தைத்து வழங்கிய தொற்காள் போலிருங்கள்; அது சபையின் செயல் திட்டம் அல்ல (அப் 9:36,39).

6. வீண் முதலீடுகள் (Wasteful Investments)

நிலம், கட்டிடம் போன்றவற்றில் அளவுக்குமீறி முதலீடு செய்வது தேவன் தந்த தரிசனத்திலிருந்து நம்மைத் திசை திருப்பும். கட்டிடங்கள் தேவைதான், ஆனால் களம் விரையவேண்டிய மிஷனரிப்பணிக்கு அவை தடங்கல்கள் ஆகலாம். கிறிஸ்தவத்திற்குள் பாபேலின் ஆவி பரவத் துவங்கியுள்ளது வேதனைக்குரிய காரியம். ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் இப்போக்கிற்குத் தங்களை விலக்கிக் காத்துக்கொண்டனர். 3000 அல்லது 5000 விசுவாசிகள் ''பத்தில் ஒன்று'' கொடுத்திருந்தாலே எவ்வளவு பணம் சேர்ந்திருக்கும்! இத்தனை ஆயிரங்கள் ''பத்தில் பத்து'' கொடுத்தார்களே! ஆதிச்சபைக்கு இவ்வளவு பணம் சேர்ந்திருந்தும், வெகுவாய்ப் பெருகி வந்த விசுவாசிகள் கூடுவதற்கான பிரமாண்ட ஆலயக் கட்டிடம் கட்டவேண்டு

-- 8

மென்று அவர்களுக்குத் தோன்றவில்லையே (அப் 2:41; 4:4; 2:45; 4:32). அவர்களுக்குக் காலி நிலம் இல்லையோ? கட்டிடப் பொறியாளர் இல்லையோ? ‘‘சலனப் பிரசங்கபீடங்களே’’ (mobile pulpits) அவர்களது நிறுத்த முடியாத வளர்ச்சியின் இரகசியம்! ‘‘செங்கற்கள்தான் நம்மைக் கொன்றன’’ என்பது சபைச் சரித்திராசிரியர் ஒருவரது கூற்று!

நான் நெடுகவே சொல்லி வருவது: ‘‘இந்தியா போன்றதொரு நாட்டில் தலா 1000 பேர் அமரக்கூடிய ஐந்து ஆலயக்கட்டிடங்களே 5000 பேர் அமரக்கூடிய ஒரே கட்டிடத்தைவிடப் பாதுகாப்பானது. ஒரு கட்டிடத்தைக் குண்டு வைத்துத் தகர்ப்பதைவிட ஐந்து கட்டிடங்களை இடித்துத் தள்ளுவது கடினம். மட்டுமல்ல, நான்கு புதிய தலைவர்களும் எழுவர்.’’ யுகத்தின் இறுதிக்கட்டத்திற்குள் வந்துள்ள நாம், பணத்தை அதிகமதிகமாய்ச் சொத்துக்கள் மீதல்ல, மக்கள்மீதே நேரடியாய் முதலீடு செய்யவேண்டும். எளிய கட்டிடங்கள் போதும். (நான் ஒரு கட்டிடப் பொறியியலர்!) தமிழகம், கேரளம் மற்றும் ஆந்திரம் ஆகிய மாநிலங்களிலுள்ள பாஸ்டர்மாரும், பிரசங்கிமாரும் தங்கள் பணத்தை வட மாநிலங்களிலுள்ள மிஷனரிப் பணிக்களங்களில் ஆலயங்கள், பள்ளிகள், மருத்துவ மையங்கள் போன்றவை கட்டுவதற்குச் செலவிடும்படிக் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன். நம்பத் தகுந்த நிறுவனத் தலைவர்களுடன் உங்களுக்குத் தொடர்பு ஏற்படுத்தித் தர நான் ஆயத்தம்.

7. உபதேசத் தடுமாற்றங்கள் (Doctrinal Deviations)

இவ்வளவு நவீன உபதேசங்கள் முளைத்தெழும்பியதை வேறெந்தத் தலைமுறையினரும் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். அப்போஸ்தலர் இதைத்தானே முன்னறிவித்தார்கள்? (1 தீமோ 4:1; 2 தீமோ 4:2-4; 2 பேது 2:1-3; 3:1-4; யூதா 17,18). சுத்த சுவிசேஷத்தை வேறெதையும்விடப் பாழாக்கினது ‘‘சுகபோக வாழ்வு உபதேசமே’’ (Prosperity Doctrine). செல்வம், படிப்பு, உடல் நலம் இப்படி ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு தெய்வம் வைத்திருக்கும் விக்கிரகாராதனைக்காரருக்கும் இவ்வுபதேசம் அதிகம் பிடித்திருக்கிறது. 1971இல் நான் நிறுவிய ஊழியத்திற்கு நாங்கள் ‘‘ஆசீர்வாத’’ இளைஞர் இயக்கம் (“Blessing” Youth Mission) என்று பெயரிட்டபோது, உலகிலுள்ள அனைத்துக் குடும்பங்கள், மக்களினங்கள் மற்றும் நாடுகளுக்கு ஓர் ‘‘ஆசீர்வாதமாய்’’ இருக்க ஆண்டவர் ஆபிரகாமை ஆசீர்வதித்ததே எங்கள் மனதில் இருந்தது (ஆதி 12:1-3). அவ்விதமே, எசேக்கியேல் 34:26இலுள்ள திருவாக்கு இறைமக்களது ‘‘சுற்றுப்புறங்களை’’ ஆசீர்வாதமாக்கவே. இன்றோ, இந்த மிஷனரி நோக்கத்தையே நினைக்காமல், கிறிஸ்தவ ஊழியங்கள் பல தங்களது பெரும்பாலான நிகழ்ச்சிகளுக்கு ‘‘ஆசீர்வாதம்’’ என்ற பெயரை எப்படியாவது சேர்த்துவிடுகின்றன! வெறுமனே இனிப்பு தடவிய மாத்திரைகள் ஆன்மீக நோய்களைச் சுகப்படுத்தாது. சபை ஆயர்கள் பலரும் பக்திவிருத்திக்கேற்ற திடமான செய்திகளை ஞாயிறு ஆராதனைகளில் பிரசங்கிப்பதை விட்டு, லூசிபர் எழுதிய இச்சுவிசேஷத்தையே சபையினருக்கு அறிவித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். மதிப்பிற்குரிய பாஸ்டர் அவர்களே, திரள்களைக் கவரும் தந்திரங்களுக்கு ஒருபோதும் பலியாகாதீர்கள். ‘‘திருவசனத்தைப் பிரசங்கியுங்கள்’’ (2 தீமோ 4:2அ). அதாவது, கண்டிப்புடனும், தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டியும், அறிவுறுத்தலுடனும் மக்களுக்கு உபதேசிக்கவேண்டும் (வச 2ஆ).

ஒரு ‘‘வெள்ளம்’’ போலவே சாத்தான் தனது நச்சு வாயிலிருந்து துர்வுபதேசங்களைக் கொட்டுவான் (ஏசா 59:19). மந்தைக் குணமுள்ள (sheepishness) நமது மக்கள் எளிதில் வஞ்சிக்கப்படுவர். சத்திய ஆவியாகிய தூயாவியானவர் உதவி கொண்டு, கேள்விக்குரிய உபதேசம் எதனையும் எதிர்த்து, கொடி தூக்குங்கள். எருசலேமில் கூடிவந்த சங்கம் போல, உடன் ஆயர்கள் மற்றும் திருமறைப் போதகர்களைக் கூட்டி, துர்வுபதேசங்களை முளையிலேயே கிள்ளிவிடக் கலந்தாலோசியுங்கள் (அப் 15:6). இதன் விளைவாக ஓர் அறிக்கை (Declaration) வெளியிட்டு அனைத்து சபைகளுக்கும் அதனை அனுப்பி வைக்கவேண்டும் (வச 23). இப்படியெல்லாம் செய்யாததால்தான், சத்துரு புகுந்து விளையாடி ‘‘பரிசுத்த வான்களுக்கு ஒரே முறையாய் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்தை’’ நாசமாக்குகிறான் (யூதா 3).

உங்களது பிரசங்கம் ஒவ்வொன்றிலும் போதுமான உபதேசம் (Doctrine) இருக்கும்படிப் பார்த்துக் கொள்ளச் சபைப் போதகர்களை வேண்டுகிறேன் (2 தீமோ 3:17; தீத் 2:1). பால் குடிக்கும் பருவத்தி லிருந்து புலால் உண்ணும் பருவத்திற்கு விசுவாசிகளை எடுத்துச்செல்லுங்கள் (எபி 5:13,14). பிரசங்கபீடத்தில் வாய்க்கு வந்ததைப் பேசும் பழக்கத்தை அகற்றுங்கள். உங்கள் ஜெப அறையிலும்

படிப்பறையிலும் ஆயத்தம்பண்ணிய திட்டவட்டமான குறிப்புகள் (sermon outlines) இல்லாது பிரசங்கபீடம் ஏறாதீர்கள். ''வேதத்தை எப்படித் தியானிக்கவேண்டும்'' என்று மட்டுமல்ல, ''எப்படித் தியானிக்கக்கூடாது'' என்றும் சபையாருக்குக் கற்றுக்கொடுங்கள். ஒவ்வொரு விசுவாசியையும் ஓர் ஊழியனாய் மாற்றுவதே ஒவ்வொரு ஊழியனின் ஊழியமாகும் (எபே 4:11-13). மேய்ப்பர்-போதகர் என்ற அழைப்புள்ள நீங்கள் உங்கள் சபைக்குள் அப்போஸ்தலரது தரிசனம் (Apostolic vision), தீர்க்கதரிசிகளின் நுண்ணோக்கு (Prophetic insight) மற்றும் சுவிசேஷகரது உற்சாகம் (Evangelistic zeal) ஆகியவற்றையும் கொண்டுவர இவ்வித வரங்களுள்ள தேவ மனிதரை அழைக்கவேண்டும்; அல்லது ஏதோவொரு வகையில் உங்கள் விசுவாசிகளை இவர்களோடு தொடர்புகொள்ள வகைசெய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உங்கள் ஆடுகளுக்கு ''உள்ளும் புறம்பும்'' நீங்கள் மேய்ச்சல் காட்ட முடியும் (யோ 10:3,9). சபை (Church) என்பது சங்கிலி (clutch) அல்ல! எந்த மனிதனையும் கிறிஸ்துவுக்குள் தேறினவனாய் நிறுத்துவதற்காய் நீங்கள் எடுக்கும் முயற்சி அனைத்தும் பிரதான மேய்ப்பர் வெளிப்படும்போது பாராட்டு பெறும் (கொலோ 1:28,29; 1 பேது 5:2-4). ''கரோனா'' என்பது கிரேக்க மொழியிலும் லத்தீனிலும் ''கிரீடம்'' என்று பொருள்படும்! அது முட்கிரீடம்! பிரதான மேய்ப்பர் உங்களுக்குத் தரவிருப்பதோ ''மகிமையின் கிரீடம்!'' (1 பேது 5:4).

முடிவு வரிகள்

இன்றிருக்கும் சபை அன்றிருந்த சபை அல்ல. இன்றிருக்கும் சபை இருக்கவேண்டியபடியான சபையும் அல்ல. இக்கட்டுரையில் சொல்லப்பட்டவை தவிர்த்து இன்னும் எத்தனையோ மாற்றங்களும் திருத்தங்களும் சபையில் செய்யப்படவேண்டும். ஆனால் இந்த ஏழும் உடனடியாய்ச் சரி செய்யப்பட வேண்டியவை. மிக அதிக எண்ணிக்கையில் சபைகள், சபைப்பிரிவுகள், மிஷனரிச் சங்கங்கள், ஊழியங்கள், கூட்டங்கள் மற்றும் பிரசங்கிமாரைக் கொண்டுள்ள சென்னை நகர்தான் இந்தியாவின் எருசலேம்! இங்கு கட்டுக்கடங்காது கரோனா நோய் பரவி வருவது நமது மனதில் எழுப்பும் கேள்வி: ''இந்நகர்மீது தேவனுக்குக் கடுப்பா, அதற்காய்க் கண்ணீரா?'' இந்தியக் கிறிஸ்தவத்தைவிட சென்னைக் கிறிஸ்தவம் வெகுவாய்த் திருமறைப்பாணியிலிருந்து விலகிவிட்டது என்பதே எனது கணிப்பு. இக்கட்டுரையைத் தங்களுக்கும் தங்கள் சபையாருக்கும் சுயபரிசோதனைக்காய்ப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஆயர்களையும் மற்ற தலைவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இருக்கிறபடியே இருப்போம் என்றிருந்துவிடாதீர்கள். எழுந்திருந்து முன்செல்லுவோம்! *''பைபிள் சபை'' (Bible Church)* என்ற விரிவான நூலை 2018 ஏப்ரல் முதல் ஆயத்தம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் எனக்காய் அதிகம் ஜெபிக்கும்படி வாசக நண்பர்களைக் கேட்கிறேன். வேலை மெதுவாகத்தான் நகருகிறது, ஆனால் நகர்ந்துகொண்டேயிருக் கிறது. இது கடினமான பாடம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். சோர்புண்டாக்கும் அம்புகள் என்மீது பாய்ந்தவண்ணமிருக்கின்றன. ஆனாலும் வேலையில் தரித்திருக்கிறேன். நம்மை உற்சாகப்படுத்தும் திருவாக்கு: ''முந்தைய ஆலயத்தின் மகிமையைவிடப் பிந்தைய ஆலயத்தின் மகிமை பெரிய தாயிருக்கும்!'' (ஆகாய் 2:9அ).

(இக்கட்டுரை ஆங்கிலத்திலும் உண்டு. இதற்கு முந்தைய 17 கட்டுரைகள் Online Letters 127 முதல் 131இல் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வாசித்துப் பயனடையுங்கள்.)

R. Stanley, 13 Church Colony, Vellore 632 006, Tamilnadu, India
Tel: 00 91 98437 07600, 98430 11943
<StanleyOnBible@hotmail.com> <Evangeline@StanleyOnBible.com>
www.StanleyOnBible.com